

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesia Cathedrali Cæsaravgvstæ. Ioannis Baptistæ Tvrricelli Responsum

Torricelli, Giovanni Battista

Romæ, 1656

Confutatio eorum quae pro Cathedralitate Ecclesiae del Pilar adducuntur,
Caput Tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13380

quam antiquo templo accedentem, habentur in *decis. sub num. 102.* ipsa facti veritas tollit: cum Ecclesiæ moles ardua, conspicua, & Crucis similitudinem præferens, vt ex testiu depositionibus cõstat, & *Murilli descriptione in tract. de excell. Casar augustæ cap. 27.* Mezquitarum structuræ conuenire non possit, quas obscuras atque humiles neque instar Crucis edificatas agnouit ipsa *decisio sub nu. 12.*

Nec refragatur Ecclesiæ huius caput septentrionem respicere contra antiquum Ecclesiarum morem, quas ad Orientem sitas communis SS. Patrum probat auctoritas.

Nam quidquid sit de huiusmodi consuetudine, eam demum tunc obseruatam accipere debemus quando situs id patiebatur, & commodè fieri poterat, quemadmodum admonet *S. Paulinus Epist. 12. ad Seuerum, Azor. instit. moral. par. 2. lib. 9. cap. 3.* & multas ex antiquissimis Urbis Ecclesijs ad Orientem minime versas videmus: ipsumque Sacellum del Pilar Sanctissimæ Virginis Imaginem ad occidentem vt audio positam exhibens; Altare verò ad septentrionem conuersum: Quod tamen Sacelli antiquitatem dubiam non reddit, prout non dubitatur de Ecclesiæ Taraconen. Oscan. & Valentiniæ antiquitate etiam si in ijs Altare maius ad septentrionem sit collocatum.

*Confutatio eorum quæ pro Cathedralitate
Ecclesiæ del Pilar adducuntur,
Caput Tertium.*

Firmata ex præsentis statu, cui ponderata adminicula suffragantur, etiam anteriori, & primæua Cathedralitate Ecclesiæ S. Saluatoris, superest refellere quæ pro Ecclesiâ B. Mariæ del Pilar primo capite proposuimus.

Itaque ad primum argumentum quod P. Lezana ingeniosè N. 14. excitat facilis mea sententia est responsio, non enim quia Ecclesiâ à B. Iacobo fundata fuerit, vel quia Apostolus in

ea federit, concludenter infertur ad eiusdem Ecclesie Cathedralitatem.

Non ex fundatione, quia licet Apostoli Cathedrales Ecclesias erigendi facultatem haberent, non tamen sequitur, quas-
cunque Ecclesias ab eis fundatas Cathedrales fuisse, nisi
easdem huiusmodi dignitate insignire voluerint. Ratio est
euidens, quia alias sequeretur Apostolos nequijisse vel no-
luisse nisi Episcopales Ecclesias erigere: vtrumvis autem
asserat, absurdum est, primum quia nullibi legitur limitata
auctoritas Apostolorum, vt Ecclesiam non Cathedrali
erigere non potuerint, quod ideo nec nos affirmare debe-
mus argumento *tex. in Can. quis nesciat vbi Geminian. di-
stinct. 11. Secundum quia prorsus inuerisimile est Apосто-
los voluisse quibuscunque Ecclesijs ab eis fundatis parem
dignitatem impertiri: imo ex *distinct. 80. per tot.* contrarium
manifeste deducitur vbi ex Apostolorum institutione Pri-
matialium Archiepiscopalium Episcopialium atque inferiorum
Ecclesiarum distinctionem emanasse admonemur; *Et
Volateranus Geographie lib. 11. apud Antaradum Ciuitatem
hodie Tortosam dictam Sacellum Diuæ genitrici Mariæ
primum omnium ex ære Christianorum Collato ab Apo-
stolorum Principe excitatum prodidit in quo is primum
sacrificasse dicitur, nec tamen dictum sacellum Cathedra
dignitatem obtinuisse memoratur.**

Similiter ex residentia Apostoli in aliqua Ecclesia non bene
infertur ad eius Cathedralitatem, quia licet Apostoli om-
nes essent Episcopi à Christo Domino ordinati vt pluribus
ostendit *Suarez de fide disput. 10. sect. 1. num. 1. & seqq.* & vbi
Episcopus residet ibi Cathedralis esse dicatur, diuerso ta-
men iure Apostolorum, aliorumque Episcopatum censere
debemus: quippe Episcopi singuli singulis Ciuitatibus fue-
runt præfecti *d. distinct. 80. Can. in illis: at Apostolorum
nemini certæ Ecclesie regimen, sed simul omnibus vniuersi
Orbis cura mandata est Matth. cap. ult. docete omnes gentes,
& Marc. cap. 16. Euntes in Mundum vniuersam prædicare*

Euan-

Euangelium omni creaturae. Hinc vnus fuit Apostolorum
 Episcopatus vniuersaliter, & coniunctim in eis constitutus,
 nec alios limites, quam terrarum Orbis agnoscens, in Petro
 tamen tanquam in capite, in reliquis Apostolis tanquam in
 membris collocatus ad *Can. ita Dominus distinct. 19 & trad.*
per Abb. quest. 1. num. 10. versic. tertio pramisso & numeris se-
quentibus, & Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 10. à num. 4. ex
 quo sequitur dici non posse, hic fuit Episcopatus Ioannis,
 ille Iacobi, nec ex Apostolorum assistentia, vlli Ecclesie
 Cathedralitatem obuénisse, cum enim Apostoli Euangelij
 lucem populis adducentes vniuersum Orbem peragrarent
ut in Act. Apost. præcipue Act. 14. in fin. & apud Baron. annal.
tomo 1. ann. Christi 58. nouasq. Ecclesias pari pietate, & cura
instruerent, & visitarent; Vnde habetur de Paulo Act. 15.
in fin. Reuertentes visitemus fratres per vniuersas Ciuitates
in quibus predicauimus verbum Domini &c. & mox. Per-
ambulabat autem Syriam, & Ciliciam cõfirmans Ecclesias &c.
 vtique ex hoc Apostolorum officio in omnes Ecclesias æ-
 que collato dici non potest Apostolos in omnibus, vel in
 vna potius, quam alia Ecclesia sedem suam collocasse, vt
 inde Cathedralitatem illarum quæpiam adepta fuerit.

Nec ab re alienum est, quod de Ecclesia Antiochena admo-
 nuit Card. Baron. in suis Annalibus ann. Christi 39. vide-
 licet non ex præsentia Petri dignitatem Patriarchalem eam
 Ecclesiam consequutam fuisse, sed quod illi à Petro præci-
 pua dignitas sit collata, vt Orientalium Sedium maxima
 diceretur, & esset. *Nam si præsentia Petri (ait Baron.) quam-*
libet Ecclesiam primariam effecisset, tot essent numeranda Sedes
Patriarchales, quot à Petro fuerint Ecclesia instituta, fuisse
namque earum immensum planè numerum nemo, puto, inficias
ierit.

Quæ quidem præsentì quæstioni optimè congruunt, etenim
 de Ecclesia Patriarchali ad Episcopalem arguere licet, *arg.*
text. in Can. Cleros distinct. 21. Nec aliud de Petro, aliud de
 ceteris Apostolis dicendum est, cum facilius Cathe-
 dralita-
 tis

tis dignitas ex Petri præsentia tanquam Apostolorum Principis induci debuisset *ad Can. in nouo eadem distinct. 21.*

N. 15. Vt igitur Ecclesia ab Apostolo erecta esset Cathedralis, Episcopalis Cathedra in ea collocanda erat, cuius dignitas Cathedralis constituit, ad tradit. *per Archidiaconum in cap. statutum num. 1. de rescript. in 6. Flaminium Paris. de confidentijs q. 15. num. 3. & 4. Rebuff. de concord. tit. de collect. S. 1. verb. Cathedralis. Barbosa iuris Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 8. numer. 48. & lib. 2. cap. 5. num. 4. Cochier. in Scol. ad preces primar. verb. singularis Cathedralibus.* Cathedræ autem dignitas non tam ipsa Sedis situatione, quam Episcopi constitutione conferri videtur; siquidem Episcopo in aliqua Ciuitate constituto Cathedralis Ecclesia constituitur, ea scilicet in qua Episcopus Cathedram collocabit, ita ut ante Sedis locationem in aliqua Ecclesia Episcopatus, & Cathedralitas in abstracto, postquam verò in certa Ecclesia posita est, in concreto considerari possit; quod forsitan, sensit Rota vbi affirmat, dato Episcopo, & Ecclesia ratione coniugij spiritualis oriri Cathedralitatem; nam dato Episcopo, & Ecclesia spirituali cum qua scilicet spirituale coniugium intercedit *ad textum inter corporalia de translatione Prælat. nullius Ecclesiæ Cathedralitas actualis resultat, in abstracto tamen considerari potest, quatenus Episcopus in aliqua Ecclesia Cathedram ponere, ibique fideles docere, & instruere tenetur, & quoniam Cæsaraugustæ vnica tantum Ecclesia, S. Athanasij tempore fuisse supponitur, ideo eam Cathedralis fuisse, Rota deduxit, tanquam vnicum subiectum, cui posset Cathedralitas adherere.*

Vt ex residentia Apostoli Cathedralitas argui posset, probanda esset eiusdem ordinatio ad titulum Ciuitatis, in qua resedit, vt scilicet tanquam eius Episcopus permanentem Sedem in ea posuerit, non autem tanquam Apostolus, qui nullius particularis Ecclesiæ Episcopus dici poterat, nisi eius regimini specialiter præfectus esset *ad notab. glos. in Can. porro. verb. ordinatus distinct. 66. vbi excitata questione cur*

Iacobus

Iacobus frater Domini Hierosolymorum Episcopus à Petro, Ioanne, & altero Iacobo ordinatus fuerit, cum Episcopalem ordinem cum alijs Apostolis ab ipso Domino suscepisset: respondet *glos.* id factum esse quia Apostoli erant Episcopi sine titulo: Vnde infertur neminem Apostolorum, certi loci Episcopum dici potuisse, nisi eiusdem Præsul, prout Iacobus Hierosolymorum, creatus fuerit.

Cum autem Beatus Iacobus, Ioannis scilicet frater, neque N. 16.

Cæsaraugustæ Episcopus ab alijs Apostolis ordinatus fuerit (nam solus Iacobus frater Domini, idemque iustus dictus, Hierosolymorum creatus Episcopus loco constitit, nec sicut cæteri ad gentes in diuersas Orbis partes abire permisus est *iuxta Baron. ann. Christi 44. num. 35.*) Neque ipse eiusdem Ciuitatis Episcopum alium quempiam ordinauerit; etenim quæ de Athanasio produntur, nullum habere fundamentum infra patebit, utique Cæsaraugustæ Cathedralis Ecclesia ab eo erecta dici nequit, cum neque formaliter, neque materialiter Cathedram in ea constituerit, prout nullum argumentum ex eius residentia deduci potest, cum neque perpetuo Cæsaraugustæ moratus fuerit, nec villo tempore tanquam eius Ecclesiæ Episcopus, sed vt Evangelium clarissimæ Hispaniæ Vrbi annuntiaret, Sedem in ea collocauerit. Quod enim ponderat *Pater Lexana sub n. 29* Apostolum in ea Presbyteros ordinasse, & Episcopalia muneris exercuisse, arguit quidem potestatem Episcopalem in ordinante, quæ non negatur, at non probat Beatum Iacobum in Ecclesia Cæsaraugustana tanquam propria Sede sacros ordines contulisse, cum iurisdictionem sibi à Domino demandatam vbique terrarum velut in propria Diocesi exercere posset.

Nec refragantur, quæ de Asiæ Ecclesijs à Ioanne erectis adducuntur, siquidem ætenuis fuere Cathedrales quatenus ^{aa} Apostolus nõ erexit solū, sed constitutis Episcopis etiam Cathedralis dignitate donauit; Cæterum Baronius *anno Christi 97. num. 3.* non assentitur Sancto Hieronymo dicenti, omnes

nes Asiæ Ecclesias à Ioanne fundatas, nam præter plures
 quas B. Petrus in Asia minori instituit, Ephesinam Eccle-
 siam à Paulo erectam, non solum Irenæi testimonio, quem
 refert *Euseb. hist. Eccles. lib. 3. cap. 17. sed ex Act. Apost. ple-*
nè colligitur præcipuè verò Act. 19. & 20. vbi ipsemet Pau-
lus sic Ephesios alloquitur. Propter quod vigilare memoria
retinente quoniam per triennium nocte, & die non cessavi cum
lachrymis monens unumquemque vestrum &c. Perspectum
 autem habemus nequaquam Paulum prædicasse vbi Euā-
 gelium fuerit ab alijs annunciatum, quod Paulus ipse *epist.*
ad Roman. cap. 15. his verbis expressit. Hierusalem per cir-
cuitum usq. ad Illyricum replevi Euangelium Christi. sic autem
hoc prædicavi Euangelium non vbi nominatus est Christus, ne
super alienum fundamentum adificarem, sed sicut scriptum est,
quoniam quibus non est annunciatum, de eo videbunt, & qui
non audierunt de eo intelligent. Ex quibus deducitur nemi-
 nem Ephesi ante Paulum prædicasse, aut Ecclesiam eam
 erexisse; quinimo Cathedralem ab eodem Apostolo ere-
 ctam constat, qui Timothæum, antequam Ioannes Asiam
 obiret, primū Episcopū in ea constituit, vt Episcopi omnes
 Asiæ testatur in Cōcilio Calced. *act. 11. & refert Euseb. d. hist.*
Eccles. lib. 3. cap. 4. quæ sequitur Baron. ann. Christi 57. n. 186.
 Quod igitur scripsit S. Hieronymus, omnes Asiæ Ecclesias à
 Ioanne fundatas fuisse, ita forsan accipi posset, vt eas, con-
 culcata hæresi, euangelicis scriptis, & prædicatione omnino
 firmauerit, & stabilierit, quod & *Baron. ann. Christi 97. sen-*
fisse videtur; quippe post Apostolorum Petri, & Pauli ne-
cem, à quibus Asiæ Ecclesiæ fundatæ, & ad pietatem opti-
mè institutæ fuerant; cum Cherinti potissimum, & Ebionis
hæresis per Orientem inualuerit, de quibus Euseb. d. hist.
lib. 3. cap. 21. num. 22. Asiæ Ecclesiæ curam Ioannes, ne à
sincera fide, quam semel acceperat, ea Regio excideret,
 quamuis senio confectus suscepit, rogatusque ab Asiæ Epi-
 scopis aduersus hæreticos Euangelium scripsit, vt Irenæus,
 atque Epiphanius testantur, ipseque Hieronymus de *Script.*
Eccles. in Ioann. cap. 9. Quod

Quod autem dicitur Ioannem Apostolum Sedem Ephesi posuisse, id ita accipere debemus, ut in Asiam profectus domicilium in ea Ciuitate sibi elegerit, prout declarat *Euseb. hist. Eccles. d. lib. 3. cap. 15. in fin.* Tradunt etiam veteres nostri Scriptores, Ioannem eo tempore ab exilio, quod in Insula fuerat perpeffus, rediisse, & Ephesi denuò Sedem, ac domicilium rerum suarum collocasse &c. quæ verba de Episcopali Sede intelligi nequeunt, ut potè quæ semel Ephesi posita, neque alio translata fuerat, neque erat denuò in eadem Ecclesia collocanda. Sic *Virgil. 1. Aeneid.* Sedem pro domicilio usurpauit.

Hic tamen ille urbem Parani sedesque locauit
Tencrorum

Et eodem lib. 1.

Tendimus in Latium sedes ubi fata quietas
Ostendunt

Et Ouid. *Metamor. lib. 1.*

Arcados hinc sedes, & inhospita tecta Tyranni
Ingridior

Et *Sext. Aurel. Victor. de orig. gētis Rom.* Quidam autem tradunt, terris diluuiò cooperitis, passim multos diuersarum regionum in Montibus ad quos confugerant constituisse: ex quibus quosdam Sedem querentes, peruectos ad Italiam Aborigines appellatos. Itaque ex sede Ioannis Ephesi posita, neque eius Ecclesiæ Cathedralitas aptè deducitur, cum Apostoli domicilium ibi positum fuerit, non autem Episcopalis sedes longe antea in ea Ecclesia à Paulo Apostolo constituta; neque Ephesi Episcopum Ioannem fuisse probatur, quippe in ea Ciuitate, cuius Episcopus ordinatus non fuerat, tanquam Episcopus nunquam sedit; sed ei primum Timotheus præfectus deinde Onesimus, qui ad Traiani vsque tempora Ephesinam Ecclesiam rexit, teste *Ignatio in epist. ad Ephes. de qua Euseb. hist. Eccles. lib. 3. cap. 30. & Baron. ann. Christi 60. num. 41. & Ioanni superuixit, ut colligitur ex eodem Baronio annal. tom. 2. ann. Christi 101. & 110.*

D

Accedit

Accedit Ioannem non semper Ephesi conſediſſe, vt ex Metaphraſte deducitur, qui res ab eo geſtas in Phuigia, ac præfertim Hierapoli, vbi permanſit vſque ad Philippi aduentum, recenſet: *Et ex Clemente Alexandrino apud Euseb. diſt. hiſt. lib. 3. cap. 17. Qui Ioannem ex Insula Patmo Ephesum reuerſum quorundam rogatu ad Finitimas gentes profectum ſcripſit, hic Episcopos conſtituturum illic integras Eccleſias ritè diſpenſaturum &c. & denique ex Baron. ann. Chriſti 44. numer. 30. vbi vniuerſum Orientem eum peragraſſe, præcipuè verò Parthos, & Baſſoras Chriſtiana fide imbuiffe non vno argumento comprobat.*

Quod verò Ephesi potiffimum Ioannes ſit commoratus, id eo conſilio factum credibile eſt quo & Apoſtolus Paulus diutius ibi permanſit: videlicet quia peropportunos ei viſus ſit locus, vbi Euāgelij prædicatione Chriſtiana Religio propagaretur Ephesus enim totius Aſiæ minoris Metropolis Ciuitas, & Proconſulis ſedes tū populi frequētia, tū Phyloſophiæ ſtudijs apprimè claruit; quamobrè ad Corinthios ſcribens cur tandiu Ephesi detineretur, *hoſtium mihi* (inquit Paulus) *aperitum eſt magnum, & Aduerſarij multi.*

Qua ratione vel Beatum Iacobum Cæſaraugustæ moram duxiſſe, par eſt credere: quippe ea Ciuitas ab Augusto Cæſare amplificata, Colonia Romanæ titulum, atque immunitatem adeptæ, conuentuque Iudicum, vnde Finitimi populi iura peterent, in ea conſtituto, quemadmodum Principem locum inter cæteras Hispaniæ Vrbes facilè obtinuit, ita digna videri potuit, in quam Apoſtolus prædicationem, operamque ſuam diutius impenderet: non tamen eum Cæſaraugustæ Episcopum, ſicuti nec Ioannem Ephesi, fuiſſe ſequitur: ſed aptius hic Aſiæ, ille Hispaniæ Episcopus dici poſſet, ſi (quod Auguſtinus de Bellis prodidit) Apoſtoli Pro-uinciarum, quas in fide erudiendas ſuſcepiffent, Episcopi appellari conſuerint.